Ὅλοι γιά τήν Πατρίδα. 27-7-47.

Ὁ κ. Μαρῆς τό ἄρθρον τῆς 24 Ἰουλίου φωνάζει κάτω τά ὅπλα. Ἐγώ μέ τό μικρόν μου ἀνάστημα καί τάς ἀσθενεῖς μου δυνάμεις προσωπικάς προσθέτω. Συμπατριῶται! Κάτω τά χέρια, κάτω τ' ἀγριοφωνάσματα, κάτω αἱ ἐκδικητικαί διάνοιαι, κάτω αἱ ἀλληλοσφαγίαι καί ψευδοπαλληκαρισμοί, κάτω ὁ χαφιεδισμός, κάτω τά ταπεινά καί αἰσχρά ἀτομικά συμφέροντα, κάτω οἱ βάρβαρες βεντέτες. Ὅλοι εἴμεθα ἄνθρωποι, ὅλοι εἴμεθα ἀδέλφια, ὅλοι ἔχομεν δικαίωμα ζωῆς ἐπί τῆς γῆς καί κανείς δέν ἔχει τό δικαίωμα ν' ἀφαιρῇ τήν ζωήν τοῦ ἄλλου, ὅσην ὑπέρτεραν δύναμιν καί ἄν ~~[illegible]~~ κατέχῃ. Μία σταγόνα ἀνθρωπίνου αἵματος καί δή ἀδελφικοῦ, ἔχει τόσην ἀξίαν, ὥστε δέν μπορεῖ κανείς, ὅσον σοφός καί ἄν εἶναι, νά τήν ἐκτιμήσῃ, παρά μόνον ἐκεῖνος, ποῦ, ἀπό τήν μοῖρά του, ἔχει ἀπολέσει τήν πολύτιμον αὐτήν σταγόνα.

Συμπατριῶται. Ἄς συνέλθωμεν πρός Θεοῦ πλέον. Δέν εἶναι ποτέ ἀργά. Ἡ ἰδιαιτέρα μας Πατρίδα ἐθαυμάζετο καί ἐμακαρίζετο ἀπό φίλους καί ἐχθρούς, διά τήν ἡσυχίαν μας, διά τήν ἀλληλεγγύην μας, διά τόν πατριωτισμόν μας. Ἀλλά δυστυχῶς μέσα σέ λίγες ἡμέρες, βάσκανος μοῖρα, δαιμονιακαί ἐνέργειαι μετέβαλον τήν πολυπαθῆ μας νῆσον εἰς φρικτήν κόλασιν. Τά [illegible] μας περιμένουν δικαίους καί ἀδίκους, εἶναι τόσον φανερά καί ἁπλᾶ, τόσον ὀλέθρια, ποῦ μόνον ἐθελοτυφλοῦντες δέν τά βλέπουν καί ἀσυνείδητοι καί πωρωμένοι δέν σκιάζονται, δέν συνέρχονται πρό αὐτῶν. Συμπατριῶται. Κι' ὁ πιό τυφλός βλέπει κι' ὁ πιό κοινός νοῦς [illegible] ὅτι εὑρισκόμεθα μεταξύ [illegible] ἀκμονος καί σφύρας, ποῦ σά μικρά παιδικά του κομμάτια θά μᾶς [illegible], μεγαλουργοῦμεν καί οἱ γίγαντες ποῦ κρατοῦν τήν σφύραν καί τόν ἄκμονα, διά νά μακρύνουν τό φρικτόν μας μαρτύριον, πρός

κακοποιῶν τῶν κανιβαλικῶν τῶν ἐθνῶν, μᾶς κυκλοῦν ἀπαισιοφιλικάς ἐντόνως καί ἐκ δεξιῶν καί ἐξ ἀριστερῶν. Συσπειρωθῶμεν. Δέν εἴμεθα δέσμιοι εἰσέ τοῦ ἄμυνος. Ἄς ἐνδυθῶμεν ἀνθρώπινα ἔξω αἰσθήματα ὡς γνήσιοι ἀπόγονοι τῶν Τριακοσίων τῶν Θερμοπυλῶν, τῶν Σουλιωτῶν καί τῶν τοῦ Ἀρκαδίου, νά γίνωμεν ἕνα τόσι, νά ἑνώσωμεν τάς δυνάμεις μας καί μέ μιά στιβαρά χέρα καί μέ μιά ἁγνή ψυχή νά σώσωμεν τήν Πατρίδα μας, ἀπό τήν τελείαν καταστροφήν πού φέρεται τυφλά. Ἄς ἀφήσωμεν τό τουρκικόν πεισμέ, ἄς παύσωμεν νά εἴμεθα νήπια μικροφάτραι. Νά ξυπνήσωμεν καί νά κινηθῶμεν. Καί μέ χέρια ἀλυσσένια καί καθαρά καί μέ νοῦν νηφάλιον καί σταθερόν καί μέ ψυχήν ἁγνήν, νά ριχθῶμεν ἀκάθεκτοι γίγαντες, μέ πίστιν καί θάρρος, νά σώσωμεν τήν Πατρίδα μας. Ἐμεῖς ἔχομεν τήν ἀπαιτουμένην ἀνδρικωτάτην δύναμιν, ἐάν θέλομεν, νά σώσωμεν τήν Πατρίδα μας, νά φέρωμεν τήν εἰρήνευσιν καί τήν εὐτυχίαν της καί κατόπιν καί τήν ἀτομικήν μας εὐτυχίαν. Δέν μᾶς σώζουν οὔτε τά δολλάρια τῶν Ἀμερικανῶν, οὔτε αἱ συμβουλαί τῶν Ρώσσων. Εἴμεθα Ἕλληνες, πού φυλάσσαμεν καί παλαιά καί τωρινά τοῦ κόσμου ὅλον καί ὡς Ἕλληνες [illegible] νά ζήσωμεν. Νά ξυπνήσουν καί νά κινηθοῦν ἡ κυβέρνησία μας, οἱ ἀρμόδιοι ἐπιστήμονές μας καί ἡ ἁγνή κοινωνία μας. Νά σχίσουν τά πάθη, νά τσαλαπατηθοῦν καί ἐξαλειφθοῦν τά αἰσχρά καί ταπεινά ἀτομικά συμφέροντα καί αἱ κακοῦργοι φιλοδοξίαι, οἱ ἐγωϊσμοί καί ὅλοι μέ μιάν ψυχήν νά ριχθῶμεν σ' ἕνα τίμιον ἀγῶνα γιά τήν Πατρίδα.

Γιάννης Παναγιωτάκος

Χανιά 27.7.47